

Stine Rossel *in memoriam*

Lørdag d. 20. oktober 2007 omkom Stine Rossel ved en tragisk og uforståelig ulykke i White Mountain National Park, New Hampshire USA. Stine var på tjenesterejse, men brugte lørdagen før sin hjemrejse til en vandretur i parken med sin mand, Brian Wood, da ulykken ramte. De to var netop blevet gift i sommeren 2007.

Stine var uden tvivl en af de mest lovende unge forskere ved Carsten Niebuhr Afdelingen på Københavns Universitet. Hun begyndte at studere nærorientalsk arkæologi ved CNA i 1997 og gennemførte sin BA på fineste vis. Dette muliggjorde, at Stine kunne blive optaget på et af verdens mest prestigefyldte universiteter, Harvard, hvor hun gennemførte sit ph.d.-studium og derefter i forårssemestret 2007 kunne vende tilbage til Danmark – nu som ”ung eliteforsker” og adjunkt ved Carsten Niebuhr Afdelingen. Her underviste hun bl.a. i sit speciale, dyreknogler. Men hun forestod også undervisningen i Ægyptens arkæologi for nye studerende ved Institutet. Med sin helt specielle sociale evne og sit gå-på-mod lykkedes det snart for Stine at blive en central figur indenfor arkæologien ved Institutet. Hun iværksatte nye initiativer, underviste sammen med kolleger og inviterede andre til videnskabeligt samarbejde. Der skete noget omkring Stine, og man kunne med rette forvente, at hun ville nå langt.

Stine var også meget optaget af formidling og havde i løbet af sin korte tid i Danmark allerede holdt oplæg ved en klubaften i DÆS og ved et af Selskabets traditionsrige lørdagsseminarer om ”ny forskning i Ægypten” få uger før sin tragiske død, der er så uforståelig for alle os, der arbejdede sammen med hende i hverdagen.

Stine Rossels uddannelse og forskning placerede hende i krydsfeltet mellem arkæologi, antropologi og zoologi. Den tværfaglighed, hun således var eksponent for, gjorde hende til et spændende indslag i Institutets forsknings- og undervisningsprofil. Stines forskning lå indenfor Nordafrikas, herunder Ægyptens, arkæologi, hvor hun i kraft af sine evner og sin særlige ekspertise var med til at skabe banebrydende nye resultater, som hun netop havde deltaget i Selskabets medlemmer i på lørdagsseminaret. Stine var dog ikke kun en usædvanligt talentfuld forsker og underviser. Hun havde også et lyst sind og en sød og ukompliceret væremåde, som gjorde hende meget afholdt af alle på Carsten Niebuhr Afdelingen. Det er derfor i dyb sorg, og i deltagelse med Stines efterladte, at vi slutter denne nekrolog af med et ÆRE VÆRE HENDES MINDE.

Lise Manniche, Bo Dahl Hermansen